

snarere bleven forsøgt end formindsket. Aviserne ere ikke blot alle enige i dette Punkt, men den samme Forbittelse giver sig Luit i hele Staden. Stillet mellem den offentlige Meningsstrømninger og flere Regjeringers diplomatiske Forestillinger bevæger Ministeriet Cavour sig som et Skib, der søger sin Vej, omgivet af synlige Klipper og usynlige Skjær. Det reber Seilene, laverer med stor Forsigtighed, lodder sig frem mellem Grundene, men taber ikke det Punkt af Sigte, hvor det haaber at lande. Saa længe som det kan følge Temporeringsstyret, vil det sikkert kunne hofte frugter af Genhedsbestræbelserne uden at sætte for meget paa Spil. Men det radicale Partis Utaalmodighed, opflammet ved Fremgangen paa Sicilien, vinder mere og mere Terrain og kan let tvinge Sardinien til at opgive den oppebende Politik.

Man anstiller mange Forsøg paa at løfte en Flig af det Stør, der endnu stedse bedækker Napoleon den Tredies politiske Planer med Hensyn til Italien. Blandt de mangfoldige Gissninger synes en Correspondent i *L'Indépendance Belge* at nærme sig Sandheden mest, naar han ifølge en anseet Statsmands Udsagn i Turin beretter: At Keiseren i dette Øieblik lader sig lede af den i Tullerierne nærede Overbeviisning, at England bestræber sig af al Magt for at indgaae en Alliance med Østerrig og Preussen mod Frankrig, og at det ved at begunstige Øprettesen af et mægtigt Kongerige Stalien søger at forstærke sig nok en Forbundsfaale i den tilføjede Coalition, mod at Østerrig gjør betydelige Indrømmelser. I den seneste Tid skal man alt have gjort den sardiniske Regjering meget tillokkende Tilbud i den her antydede Retning. Keiseren skal nu pludselig have forandret Politik i Stalien, foreslaaet Piemont at indgaae en offensiv og defensiv Alliance og istedetfor at lade sig overfløje af England, skal han nu af al Magt have ifinde at begunstige de italienske Genhedsbestræbelser. Saaledes finder det uventede Omflag i de som officielle betragtede Avisers Udtalelser sin Forklaring.

Imidlertid ere atter henved 3000 Frivillige afgaaede til Stalien. Man har tillige indskiftet Munition, Equiperingsgjenstande og 23 Stykker Beleiringsfyts. Man troer i Almindelighed, at Garibaldis næste Skridt vil være at angribe Messina.

I Neapel er man meget bekymret. Man veed, at Kongen kun nødtvungen har givet en Constitution, og man bestræber vistnok med Rette, at han vil benytte den første gunstige Leilighed til at tage den tilbage; Ministrene ere snarere Mæglere mellem Thronen og Folket, end Bevægelsens Ledere og Herrer over Situationen. Folket tilbeder Garibaldi, medens Hæren betragter de gjorte Indrømmelser som en personlig Ydmygelse og higer efter at hevne Nederlaget ved Palermo i den unge Konges Naahyn. Førend Piemont bestemt har forkastet Allianceforslaget, vil det dog neppe komme til et Udbrud, da den egentlige Borgerstand endnu ikke har deklareret i Urolighederne, men raader til Moderation og Taalmodighed. I ethvert Tilfælde maa Garibaldi vise sig paa Fastlandet, for det vil komme til et almindeligt Sammenstød.

Hvad der i dette Liebsk foregaaer i Rom, fortjener alvorlig Opmærksomhed, og det er meget muligt, at Halvøens Skjebne ligesom i Aaret 1849 vil blive afgjort i den evige Stab. Den officielle Avis har offentliggjort Kongen af Neapels Kundgjørelse i Anledning af Constitutionen uden at tilføje nogenformelt Bemærkning, hvilket betyder, at man skæner den offentlige Mening, medens man endnu selv ikke har fatet nogen Beslutning. Grunden til denne Vanskelighed maa især søges hos General Lamoricière, som inden han nedlægger sit Sværd, endnu vækker Haab hos Paven om Romagnas Gjenerobring, medens den af ham commanderede Armees usle Organisation maaskee nok kan bevæge ham til at anstille et forvidlet Forsøg paa at komme ud af den fælle Stilling, hvori han befinder sig. Pius IX. er tvag, han giver alle Ret, græder, beder og satter ikke nogenformelt Beslutning. General Goyon har høst en lang Conference med den hellige Fader og erklæret i sin Souverains Naavn, at Paven, hvad der end skete, ikke behøvede at nære nogen Bekymring for Rom eller for sin egen Person, men han har heller ikke fordulgt for ham, at hans Instruxer ikke gaae videre, og at den franske Armee har Befaling til at iagttage en passiv Holdning med Hensyn til Kirkestatens Provindser.

I Ungarn, hvor Gjæringen i den seneste Tid syntes at være mindre stærk, hersker der atter megen Bevægelse. Grev Apponyis Protest i flere ungariske Aviser, hvor han beklager sig over deres usiagtige Gjengivelse af de af ham i Rigsraadet holdte Tale, har vakt megen Opmærksomhed. Man ser i denne Protest et Beviis paa, at de ungariske Medlemmer af Rigsraadet ikke ønske at komme i Strid med den offentlige Mening i deres Fædreland, uagtet de ikke ere valgte til at repræsentere det og altsaa paa en Maade heller ikke skulde det noget Regnskab. Ungarerne have ligesaa Begyndelsen opponeret mod et Regiment, som ikke en eneste Statsmand i Østerrig vover aabenlyst at forsvare; men de have forjævet ventet paa den „imødekommende Vilstand“, som man havde lovet, at deres Colleger vilde hde dem, for at formaae Regjeringen til at iværksætte liberale Reforme. De ungariske Medlemmer ere i en født Minoritet, alle deres Bestræbelser have hidtil været frugtløse, Landet har opgivet ethvert Haab om Redning fra den Kant, og Bevægelsen har naaet ned til de laveste Samsjandsclaster.

Antagelsen af de af Lord Palmerston i Underhuset foreslaaede Resolutioner i Spørgsmaalet om denne Forsamlings forfatningsmæssige Privilegier med Hensyn til Skattebevillings-

retten har til en vis Grad frelst Cabinetets Stilling i Parlamentet. Men endnu ere ikke alle Vanskeligheder hevede; det vil først være Tilfældet, naar man bestemmer veed, om Herr Gladstone beholder sin Portefeuille eller ikke. Han har rigtignok stemt for Lord Palmerstons Resolutioner saavel som hans to Colleger, Lord John Russell og Herr Milner Gibson, hvis Anskuelse harmonere mest med hans; men Debatterne, der gik forud for Afstemningen over Resolutionerne, have hver Dag tydeligere vist, hvor stor Uoverensstemmelsen er ikke blot mellem Lord Palmerston og Brights Parti, der hidtil har understøttet Regjeringens Politik, men ogsaa mellem Lord Palmerston og hans Collega, Herr Gladstone. Denne Minister truede med i fornødent Fald „at forene sig med Handlungens Mand“, en Trusel, der betød, at han var tilbøjelig til at trods Overhuset ved paany at forelægge Underhuset Lovudkastet om Papirstoldens Ophævelse, medens Lord Palmerston tværtimod erklærede, „at Regjeringen ikke havde ifinde at fride til Handlung“ saaledes som Gladstone og Bright ventede. Den Sidstnævnte gav i en temmelig lidenskabelig Tale Premierministeren at forstaae, hvad han kunde vente, hvis han uobagelede Gladstone til at trække sig tilbage. Men Parlamentet vil dog snart have endt sine Forhandlinger, og hvis det lykkes Cabinetet endnu i en Maaned at bevare den tilspindelende Enighed som har frelst det for det saa ofte af Torierne bekundede Fald, vil det kunne forlænge sin Tilværelse, indtil Parlamentet atter træder sammen, da den herseende Uenighed kun angaaer den indenlandske Politik.

M.

Litteratur.

— En ny Udgave af Tegners samlede Værker er under Presen. Den udkommer i 3 tykke Bind til den billige Pris 5 Rd. dansk.

— Subskribenterne paa det i Paris foranstaltede illustrerede Tryk af den forhenværende „Moniteur universel“ faae som Præmie et prægtigt Album med 20 Aquareller efter Jung, forestillende Revolutionens og Keiserregis store Feltslag, fra Toulon til Waterloo, et Værk der særskilt vilde koste omtrent 40 Daler. Selve Optrykket kommer til at indeholde alle mærkelige Afbildninger fra den Tid, saavel af Slag som af politiske Scener, Personer, Allegorier og Caricaturer, som Forklaringer til Moniteurens Text.

— Fra 1ste Juli d. A. udkommer i Darmstadt et militært Ugeblad for den tydske Forbundsør, bestemt til at være et forenede Naand mellem alle Dele af Forbundsøeren.

— Af Garibaldis Memoirer ved Alex. Dumas, der udgives i „Siecle“, foranaltet i Tydsland samtidigt atten Oversættelser og fire Ojerttyl.

Musik.

— Den bekendte norske Pianist Tellefsen, som leber i Paris, er med sin Kone ankommet til Bergen, hvor han agter at give Concerter.

— Fra den 22-24de Juli finder der en Musikfest Sted i Mainz, i hvilken Beethovens C Durs Ouverture og C Molls Symphonie, Mendelssohns Walpurgisnacht, Händels Israels og Glucks Alceste blive opførte.

— Pariser Orpheonierne have givet 3 Concerter i Crystalpaladset i Sندنham, men ikke gjort saa stor Lykke som i sin Tid Sangforeningerne fra Köln.

— „Deutsche Tonhalle“ i Mannheim havde udsat en Prisbelønning for en Operette „Der Liebesring.“ Der er indkommet 24 Compositioner, af hvilke Prisen tilkendtes Capelmester Krähmer i Augsburg.

Maleri.

— Et til Domkirken i Aachen bestemt, pragtfuldt Bindue, har i denne Tid været udstillet i det kongelige Institut for Glasmaleri i Berlin. Binduets øverste Deel fremstiller den hellige Jomfru med Kristusbarnet, omgivet af Engle; paa den himmelske Trones Trin knæler Keiser Karl den Store med den Model i Haanden, hvorefter han lod Domkirken bygge. Nedenunder findes Afbildninger af tolv tydske Keisere, fra Ludvig den Fremme til Frederik II.

— At den lithographiske Presse i Danmark allerede længe har indtaget en fremragende Plads, er ofte anerkendt. Et nyt Beviis herpaa er det i forrige Uge fra Legner & Ritentendorffs Etablissement udgaaede Portrait af Stiftsprovst Pauli, der giver et sandt og udtryksfuldt Billede af den Mand, hvis Virken i en Række Aar har været til Besiguelse for en alt større og større Menighed.

Statistik.

— Ifølge officiel Meddelelse var de engelske Frivilliges Antal den 1ste Juni 122,367.

— De forenede Staters Gjæld, som i 1858 var 25,155,977 Dollars, er nu veget til 45,155,977 Dollars. Den sværende Gjæld udgjør desforuden 20 Mill. Dollars.

Brev fra Paris.

IV.

Den 1ste Juli 1860.

Fra M. N. til Redactoren.

Atter er jeg tvungen til at svare Nei paa een af Deres venlige Opfordringer, men denne Gang er jeg saa heldig at kunne motivere mit Afslag med en lille Umulighed. De bad mig i Deres sidste Brev sende Dem et Referat paa et Par Svalter om den store landøkonomiske Udstilling, og med min sædvanlige gode Villie — sin Villie tør man jo som bekendt altid rose, naar man blot omtaler sine Erver paa en besleben Maade! — var jeg næste Morgen en af de Første, der traadte ind i Crystalpaladset. Ved Indgangen sad en Mand med en stor Stabel grønne Bøger. „Vær saa artig min Herre!“ — raabte han, idet jeg gik ham forbi — „her er Catalogen!“ —

og saa rakte han mig et Værk, næsten dobbelt saa stort som hele vor Hof- og Stats-Calender. Det var ikke meget træseligt for den, der skulde anmeldte Udstillingen i et Par Svalter. Jeg indfaae strax, at der maatte spares paa Tiden, dersom man skulde see det Altsammen, og gav mig derfor til at gjøre Overslag, men see! — da jeg løselig havde sammentalt Summerne af de forskjellige Gjenstande i de forskjellige Udselinger og Underafdelinger, kom jeg til det Resultat, at man, for at kunne anvende 1 Minut paa hvert af de udstillede Nummere, vilde behøve over otte Dage, og Udstillingen varede jo kun i sex. Kort sagt: denne 650sidsige dobbeltspaltede Catalog i stort Lexiconformat betog mig aldeles Mobbet: jeg opgav strax enhver Tanke om at levere et Referat!

Da Catalogens Pagina-Antal imidlertid turde være utilstrækkeligt til at imponere Dem, vil jeg tilføje et Par Oplysninger, som forhaabentlig ville overbevise Dem om Uoverkommeligheden af et Referat. Det var Huusdyr, Maskiner, Redskaber og Produkter, der bannede Udstillingens tre Udselinger. For Hestene var der udenfor Paladset opført et Par umaadelig lange Fjalsler; hvilken Mængde der var af disse Dyr, vil De kunne slutte af Inddelingen: 6 Kategorier, 20 Sectioner og 64 Serier, for hvilke der var udsat over tre Hundrede (!) Præmier og ligesaa mange Medaljer. Af Væler var der ogsaa en stjerne Flot, og af Dvæg saamange, at deres Daafe fyldte begge Paladsets Sidefløje: de udgjorde hele fem og tyve Kategorier, hver med 15 à 20 Præmier. Saa kom Faar, Geber og Svin, de første med 128, de næste med 5 og de sidste med 38 Præmier og Medaljer; saa Hønsene med ikke mindre end 19 Kategorier og 58 Præmier, og saa alle de andre pøne og nyttige Fugle: Gjas, Vænder, Ralkuner, Paafugle, Fasaner, Perlehøns, Duer, osv. — Saa kom Maskiner og Redskaber, inddeelte i 65 Udselinger, hver med 2, 3 eller 4 Medaljer — og saa var der som Appendix en lille Blomster- og Frugt-Udstilling, der optog Rez-de-chauseen af hele det midterste Skib, der som bekendt nu er forvandlet til Have, samt en Udstilling af Produkter fra Colonierne, der fyldte den ene Halvdel af Paladsets øvre Etage, medens den anden var optaget af raae og forarbejdede Produkter fra selve Frankrig.

Ikke sandt? De har ligesaa lidt Plads, som jeg har Tid til at levere nogen Anmeldelse af en sli Udstilling. Jeg traf en Hollænder derude, som var kommen i samme Hensigt som jeg, men han opgav ogsaa sit Forsæt. Hele den første Dag gik nemlig med for ham til at betragte et eneste Nummer i en eneste Udseling i Tilfæget; han var tilfældigvis Blomsterkylling, og havde derfor nok at gjøre med at betragte en Samling af otte Hundrede forskellige Roser, som en Pariser-Gartner havde udstillet. Noget Skjønnere kunde han ikke faae at see, hvorfor skulde han saa gaae videre, sagde han, og jeg maatte give ham Ret, — den, der her vilde bejee Alt, kom til at oversee alt, hvad han især kunde ønske at see.

Da jeg, som De veed, rejser for at more mig, bestuude jeg efter Hollænderens Exempel udelukkende at holde mig til det, der tilfaldt mig mest, nemlig det Morfomme. Jeg mangiede den behørig Fagdannelse til at opdage de tyve forskellige Race-Idealer imellem Hestenes Mangfoldighed, der ovenikøbet var opstillet saaledes, at Publikum kun fik Dyrene at see fra een Side, nemlig bagfra — og overlod derfor de ridelystne Banquierer og de fjorelystne Foretter i Forening med Neptune Arvinger, de allestedsnærværende Engælndere, at betragte og beundre demeltdte Gudsdoms firbærende Mesterskylper: jeg stundte mig igennem Hestestaldene, næsten uden at see mig om, og standede først — ved Vælerne.

Tilad mig at foreslå Dem een af Seirherrerne ved den store Concurrance! Det er rigtignok kun et Væsel, men det er et af de mest notable. Det har høvt den Ere at blive præsenteret for den kejserlige Jury, og det har Noget at betyde, thi denne Jury bestaar af Hs. kejserl. Høihed Prinds Napoleon, Deres Excellencer Ministrene Foulb, Randon og de Morny, Marquierne la Croix, Coulaingcourt og et halvt Duzin Grever og ligesaamange Baroner, samt et Udvalg af Senatorer og Medlemmer af den lovgivende Forsamling. Det er syv og tredive af Frankrigs første Celebriteter, der have decoreret Dyret med Guldmedaillen og endda tilkendt det 1000 Francs i rede Penge. Tænk hvilken Erfare for et Væsel! — Og endda seer det saa beskedent ud. Der er saamæn mangen en Væsel, der kun er bleven decoreret ved Hjælp af en Kalai og som endda bærer Næsen en heel Aen høiere, og det uagtet han selv har maattet give Penge til for at opnaae denne Lykke. Hvem skulde kunne see paa dette fordringsløse Væsen, at det er vurderet til 10,000 Francs, at det allerede engang før er bleven hædret med en Medaille, og at det, neppe fire Aar gammelt, staaer som Fader for en heel Skare af de smukkeste Muuldyr i Saint-Amour ved Zura-hjergene, hvor det hører hjemme? — Man troer i Almindelighed, at alle Væler uden Forskjel ere Plebejere — men det er en stor Vildfarelse: der gives ogsaa Aristos iblandt Asestægten og denne er een af dem. Nicolas — saaledes kaldte Stalblarken det fortræffelige Dyr — hører til den æble Poitou-Race, han er Fuldblodsæsel, og hans Stamtafle er rimeligvis ligesaa lang som Marquis de la Seglières, hvis man blot havde den opskrevet. Det er end ikke usandsynligt, at det var een af meerbemeldte Væfels Forsædre, der leverede det Pergament, hvoraf den gamle Adelsmand var saa stolt, thi som bekendt er Hæretallet af Middeldalberens Diplomer skrevet paa Væfelskind, ligesaaavel i Poitou som andetsteds. Om Racens Væghed kan der endnu mindre være Tvivl for Væselnes end for Marquiernes Bedkommenhe, thi medens det